

Posudek diplomové práce

ŠTUMBAUER, Tomáš. *Nová archivní legislativa ČR a její důsledky v archivech jako informačních institucích*. Praha, 2006. 121 s. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Filosofická fakulta, Ústav informačních studií a knihovnictví.

Vedoucí diplomové práce: Doc. PhDr. Rudolf Vlasák

Oponent: Mgr. Jan Hutař

Předkládaná diplomová práce se dotýká oboru, který není na UISKu příliš reflektován, přesto je ale v mnoha aspektech s knihovnictvím a informační vědou příbuzný, což autor také několikrát zmiňuje. Možná i právě proto pojal autor téma velmi zajímavě a dá se říci s nadhledem a spojitostmi, které by třeba studentům oboru archivnictví chyběl.

Struktura práce v zadání byla zvolena velmi dobře a byla také autorem dodržena. Vede to, spolu s vhodně zvolených autorský stylem, k její vynikající přehlednosti a lehkému "vžití" se do tématu.

Je jasné, že autor má k archivnictví silný vztah, daný zkušenostmi a má také velmi dobré znalosti v oboru. Dokázal interpretovat legislativu a zprostředkovat, co který zákon vlastně ve svém jádru vyjadřuje a jaké to může mít důsledky.

České (československé) archivnictví je v kapitole 1.2 rozděleno na období, která jsou nejen dobře zvolena, ale výborně popsána. Každé období je charakterizováno dosti trefně. Autorem zmiňované trendy, které se v každém období vyskytly, jsou velmi dobře vyzozorovány a nepřikrášleny, spíše naopak.

Oceňuji také srovnání vývoje archivnictví v okolních státech (Slovensko, Polsko a Německo), které se ve 20. století nacházely v podobných dějinných souvislostech jako ČR.

Přínosem a jádrem celé práce je ovšem část zabývající se vznikem a následnou aplikací nového českého zákona o archivnictví č. 499/2004 Sb (platnost od 1.1. 2005). Autor výborně zvládl práci s prameny a je jasné, že problematiku vzniku zákona a debaty tento proces doprovázející sledoval dlouhodobě. Je jednoduché vysledovat, že autor není k tomuto dění lhostejný, záleží mu na "objektivitě dějin" a svobodném přístupu k jakýmkoliv informacím, zvláště mohou-li být užitečné k objasnění dění v Československu před rokem 1989. V tomto směru bohužel stále pokulháváme, a to i ve srovnání s již zmiňovaným Slovenskem, Polskem i Německem.

Autor využil své praxe a v závěrečné části podal obraz fungování reálného archivu (SOA Plzeň); toho jak nový archivní zákon konkrétně ovlivňuje jeho chod a jak se tyto skutečnosti shodují s předpokládaným negativním dopadem zákona.

Výbornou reflexí současného dění v archivech v naší zemi je poslední část práce, která popisuje nové technologie a jejich postavení/využívání v archivech u nás. Archivy měly v tomto smyslu vždy zpoždění za jinými paměťovými institucemi a z osobního hlediska jsem rád, že i v této oblasti se archivy začínají velmi výrazně angažovat.

Zpracování tématu v této diplomové práci je vynikající, stylistická a formální stránka taktéž, doporučuji tedy práci k obhajobě s ohodnocením **výborně**.

7.ledna 2007

Jan Hutař

